

RESOLUCIJA ŠOU V LJUBLJANI O VARČEVANJU V VISOKEM ŠOLSTVU

Študentska organizacija Univerze v Ljubljani je zagovornica brezplačnega in kvalitetnega visokega šolstva.

Državni zbor je leta 2011 sprejel Resolucijo o Nacionalnem programu visokega šolstva 2011–2020, v katerem piše:

“Temeljni vlogi visokošolskega izobraževanja v družbi sta predvsem krepitev in opolnomočenje državljanov za osebni razvoj, poklicno kariero in aktivno državljanstvo ter za duhovni, socialni, umetniški in kulturni ter ekonomski razvoj skupnosti. Zato visoko šolstvo in z njim povezano znanstveno raziskovanje postavljamo v jedro razvojnih ambicij Republike Slovenije. Visokošolsko izobraževanje je za Republiko Slovenijo prednostno, še posebej v sedanjem zahtevnem obdobju svetovne gospodarske krize.”

Vse poteze dozdejšnjih vlad, vključujoč napovedane reze s strani ministrice dr. Stanke Setnikar Cankar, so v diametralnem nasprotju z dokumentom, sprejetim v Državnem zboru, najvišji predstavniki in zakonodajni instituciji. Ministrstvo je očitno upoštevalo le kratkotrajne ekonomske učinke nižanja sredstev za visoko šolstvo. Neoliberalna logika ukrepov je in bo tudi v prihodnje povzročila dolgoročne škodljive učinke. Kvalitetno izobraževanje strokovnjakov z vseh področij ne bo več mogoče, kar vodi v nižanje kakovosti življenja večine prebivalcev in onemogoča širši družbeni razvoj.

Že tako podhranjene fakultete, ki še vedno niso prejele sredstev za izvedbo 5. letnika bolonjskih programov, bodo še v večji meri prisiljene k iskanju dodatnih sredstev. Prisiljene bodo uvesti šolnine in še bolj komercializirati svojo dejavnost, da ohranijo likvidnost.

Uvedba šolnin bi prinesla dodatno razslojevanje družbe in omejila socialno mobilnost. Primeri iz drugih držav kažejo, da se šolnine najprej uvedejo le delno in z omejeno višino, vendar kmalu narastejo in povzročijo veliko finančno breme za študente s šibkim finančnim zaledjem. Vzpostavil bi se sistem kreditiranja, katerega pomanjkljivosti lahko opazimo na primeru Velike Britanije. Tam se je sistem kreditiranja študentov izkazal za neučinkovitega, odpis študentskih dolgov pa je Veliko Britanijo državo stal več, kot bi jo polno financiranje visokega šolstva.

Večja komercializacija univerze oziroma fakultet vodi v večje podrejanje zahtevam kapitala oziroma potrebam gospodarstva, kar pomeni konec neaplikativnih znanosti. Visoko šolstvo bi se moralo podrediti potrebam gospodarstva in fakultete bi s tem izgubile tudi svojo avtonomnost. S tem bi bilo ogroženo proizvodnjanje družbenokritične misli, ki ni v skladu s prevladujočo ideologijo.

ŠOU v Ljubljani ostro nasprotuje vsem varčevalnim ukrepom, zahteva vračilo financiranja na nivo leta 2011 in poziva vlado k spoštovanju Resolucije o Nacionalnem programu visokega šolstva 2011–2020.

Študentje nismo strošek ali investicija v ekonomskem smislu, temveč smo gonilo splošnega vsestranskega družbenega napredka.